PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 302 (5736) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 12 septembrie 1968

Meciuri echilibrate la campionatele de baschet ale juniorilor

MEDIAȘ *(prin telefon)*. Întrecerile primei zile a campionatelor naționale de baschet pentru juniori și junioare categoria I (născuți în 1950 și mai mici) au fost caracterizate de echilibrul de valoare înregistrat în majoritatea partidelor. Cel mai interesant meci a avut loc între echipele Școlii sportive nr 1 București și Viitorul Dorohoi, în care elevele din Capitală au învins la limită, într-un final dramatic. Amintim că în primăvară, cele două formații și-au disputat, cu multă dîrzenie, promovarea din divizia B în divizia A, cîștigul de cauză fiind, pînă la urmă, de partea dorohoiencelor. La băieți actuala deținătoare a titlului, Școala sportivă din Cluj, a trebuit să depună, în repriza secundă, eforturi serioase pentru a reface handicapul din primele 20 de minute. Interesantă a fost și întîlnirea dintre selecționatele Liceului nr. 35 București și Școlii sportive Brașov, în care brașovenii nu au reușit să mențină ritmul cu care au început partida.

Iată rezultatele primei zile: BĂIEȚI: Liceul nr. 35 București — Școala sportivă Brașov 60—54 (26-30); Școala sportivă Cluj — Școala sportivă Pitești 51—46 (23-28); Școala sportivă Constanța — Școala sportivă Tg. Mureș 64—51 (34-31); FETE: Școala sportivă nr. 1 București — Viitorul Dorohoi 66—65 (24-29); Școala sportivă Brașov — Spartac Salonta 55—51 (32-20); Școlarul București — Școala sportivă Arad 48—37 (22-26).

Întrecerile continuă pînă sîmbătă, pe terenul Școlii sportive.

A XVII-a ediție a Turului României

● Un atac surprinzător, lansat din start ● Walter Ziegler rezistă în duelul cu Constantin Grigore ● La Herculane, vom vedea dacă liderul este un... Hercule!

FRANCISC GERA
Văzut de Neagu RADULESCU

ANDREI SUCIU ÎNVINGĂTOR LA TIMIȘOARA

TIMIȘOARA, 11 *(prin telefon, de la trimisul nostru)*. — A XVII-a ediție a Turului României este, categoric, una dintre cele mai frumoase curse cicliste desfășurate de-a lungul anilor pe șoselele țării noastre. Walter Ziegler a mai rezistat o zi în postura de lider. Nu, însă, fără a depune eforturi, fără a munci din răsputeri pentru a răspunde atacurilor corelate ale celor ce-i invidiază poziția. Tocmai faptul că liderul dovedește o inepuizabilă energie, că reușește să anihileze atît tentativele periculoase, cît și pe cele care nu i-ar amenința tricoul galben, îi face pe adversari să se îndîrjească, să încerce să afle unde este limita puterilor de care dispune el. Din toate aceste frămîntări, cursa are numai de cîștigat.

Astăzi, (pe traseul *Oradea — Arad — Timișoara*, 165 km) etapa a X-a a debutat sub semnul unei acțiuni inițiate chiar după darea startului. Ciumeți, Ziegler, Gera, Ajochin, Ciobanu, Tomescu și V. Selejan s-au desprins din pluton și au pornit în iureș. Grigore a rămas blocat în grupul masiv, și — din această cauză — evadarea a constituit un eveniment important. Ziegler, din ce în ce mai nesigur în finaluri (muncește enorm în timpul desfășurării etapelor), a încercat — printr-o lovitură surprinzătoare — să se debaraseze și de ultimul adversar periculos. Se duc trene cu aproape 50 km/oră, în acest grup de fugari în care, în afară de Ziegler, mai sînt și alții ce întrevăd avantaje. Ciumeți și Gera, de pildă, s-ar putea relansa în fruntea întrecerii. Frămîntarea plutonului — agitat de cei lezați.. de nemaipomenita îndrăzneală a liderului — naște o nouă acțiune. În grupul detașat la km 7 se află Grigore, Ciocan, Bocev, Cernea și A. Suciu. Ambiția celor care scăpaseră... primul tren este mare. Grigore, Cernea și Ciocan fac eforturi disperate și micșorează kilometru cu kilometru distanța inițială față de fugari. La intrarea în comuna Inand (km 22) ei reușesc, în sfîrșit, să pună mîna pe grupul lui Ziegler și respiră ușurați. În noua sa componență, plutonul fruntaș nu mai are veleitățile dinainte. Acum lipsește doar Ardeleanu, pentru ca fruntea clasamentului să fie în corpore. Se rulează totuși într-un ritm rapid. La Salonta (km 40), sprintul este cîștigat de C. Ciocan, urmat de Cernea, Bocev, Ziegler și Ciobanu. Încă înainte de sprint, lui A. Suciu îi sare lanțul și, oprind să repare, el se lasă depășit de plutonul urmăritor, situat la numai 300 m în urma grupului lui Ziegler și Grigore. Tînărul brașovean reia repede cursa, dar va trebui să ruleze de unul singur mulți kilometri, pînă să revină în pluton. Notăm, după o oră de la plecare, că s-au parcurs 46 de km, ceea ce denotă că disputa e înfierbîntată.

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 3-a)

LOTUL OLIMPIC ȘI SISTEMUL COMPETIȚIONAL ÎN DISCUȚIA C.N.E.F.S.

În ziua de 11 septembrie a.c., a avut loc ședința comună a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și a Comitetului Olimpic Român. La lucrări au participat membrii Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, șefii secțiilor C.N.E.F.S., președinții consiliilor județene pentru educație fizică și sport, președinții și secretarii generali ai federațiilor sportive, reprezentanți ai organizațiilor de masă și obștești, precum și ai presei sportive.

A fost prezentată o informare cu privire la pregătirea și participarea țării noastre la Jocurile Olimpice din Mexic. De asemenea, au fost discutate măsurile cu privire la îmbunătățirea sistemului competițional al activității sportive.

În urma dezbaterilor s-au adoptat măsuri corespunzătoare.

64 DE ECHIPAJE LA STARTUL RALIULUI BALCANIC

DUMINICĂ DIMINEAȚA, PROBA DE VITEZĂ LA OTOPENI

ÎN DESCHIDERE, UN CONCURS DE CARTING

Începînd de duminică, au sosit primele echipaje înscrise la cea de-a IV-a ediție a Raliului Balcanic. Competiția, organizată anul acesta de Automobil Clubul Român, urmează să se desfășoare în totalitate pe drumurile țării noastre, în zilele de vineri 13 și sîmbătă 14 septembrie. Traseul măsoară 1 958 km, startul și sosirea avînd loc la București. De-a lungul itinerarului urmat de concurenți vor avea loc 10 probe speciale, printre care și un circuit de viteză organizat pe pista de la Otopeni.

Raliul Balcanic s-a desfășurat la prima sa ediție pe teritoriul Bulgariei, pe un traseu de 2 020 km, în anul 1965. Cea de-a II-a ediție, organizată cu un an mai tîrziu, a fost găzduită de Grecia, iar cea de-a III-a a avut loc în Iugoslavia, în 1967. Automobiliștii români au debutat în această întrecere anul trecut, obținînd un lăudabil loc 3 în clasamentul general, prin cunoscutul pilot brașovean Aurel Puiu.

Ediția actuală a înregistrat un record de înscrieri: 64 de echipaje, mai multe decît în Raliul Dunării. Ca număr de participanți, în fruntea listei se află automobiliștii români (26 de echipaje), urmați de cei bulgari (16), iugoslavi (14), turci (5) și greci (3). Dintre concurenții străini îi remarcăm în spe-

Dumitru LAZĂR

(Continuare în pag. a 4-a)

Una din mașinile favorite

ÎNTR-UN FINAL DRAMATIC:

RAPID A ÎNVINS PE O.F.K. BEOGRAD CU 3-1 (1-1)

Năsturescu a urmărit balonul și, ajuns cu o fracțiune de secundă înaintea portarului Hodzici, l-a trimis în gol...
Foto: A. NEAGU

...Nici 5 minute nu mai rămăseseră de jucat din prima manșă Rapid — O.F.K. Beograd, disputată în cadrul competiției europene „Cupa orașelor tîrguri". Timpul se scurgea implacabil spre.. 1—1, cît arăta tabela de la „Republicii" în momentul în care rapidiștii aruncau în atac, cu disperare, ultimele resurse. Cu proverbialu-i zel, Năsturescu „insistă" la o minge împinsă înainte de Pop (abia introdus), ajunge mai repede la balon decît Hodzici și trimite în poartă cu toată opoziția fundașului Vukasinovici, plonjat să salveze cumva de pe „linie": 2—1! Stupoare în tabăra oaspeților, explozie de bucurie la rapidiști și în... tribune.

Și timpul curge, curge.. Cronometrul arată ultimele 60 de secunde ale partidei: o fază banală (repetată într-un joc de zeci de ori) la poarta lui O.F.K. Beograd nu pare să anunțe nimic: Hodzici are de degajat din mînă un balon, ignorînd prezența lui Neagu, aflat în apropiere, la pîndă; un picior întins înainte spre minge o trimite înalt între portar și înaintaș: Neagu își continuă acum cu încredere solitara lui acțiune, pe care poate la început el însuși o credea fără vreo speranță: deși jenat de Hodzici, el „recuperează" înaintea acestuia și pasează rapid lui Năsturescu intrat între timp în careu în sprijinul coechipierului său; un șut sec, dar bine plasat expediază balonul în fundul porții. Este 3—1 și clipa plină de dramatism rămîne în „istorie": de-o parte — jucătorii lui O.F.K. Beograd sînt literalmente uluiți, de cealaltă parte — fotbaliștii Rapidului îl „sufocă" pur și simplu pe Năsturescu, eroul acestei partide.

Fotbalul, cu ale sale replici adesea greu de anticipat, furnizase celor aproape 15 000 de spectatori și firește, milioanelor de telespectatori români și iugoslavi un deznodămînt în manieră shakespeareană...

Cum decurseseră ostilitățile în celelalte 85 de minute? Acel 1—1 rămas pînă atunci părea să se încadreze în limitele „echitabilului". Rapidiștii făcuseră o repriză — a doua — mai bună, incer-

G. NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

„PENTRU UN CLIMAT DE ÎNȚELEGERE ȘI SPORTIVITATE..."

Interviu cu dl. THOMAS KELLER, președintele Federației Internaționale de Canotaj Academic

În pagina a 4-a

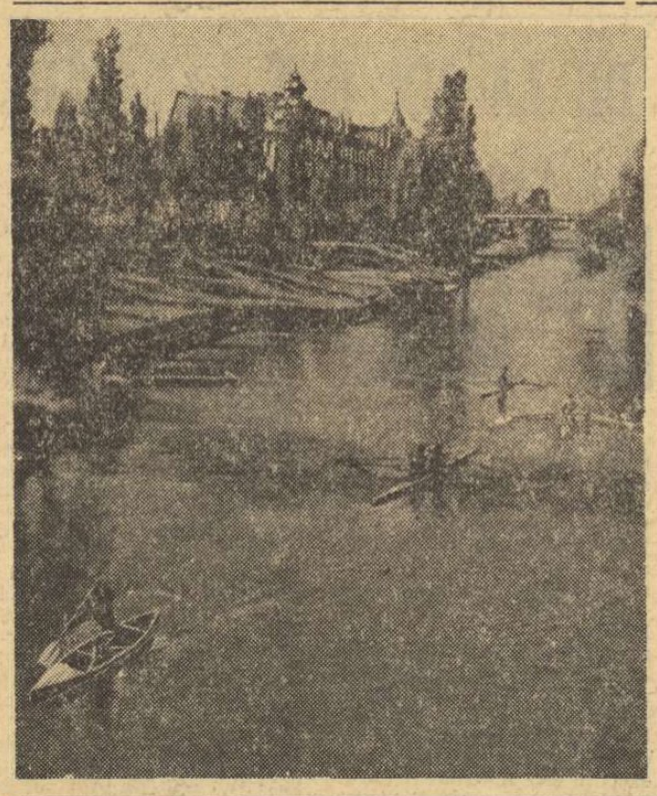

TOAMNĂ NAUTICĂ LA TIMIȘOARA

Bega, aflată încă sub reverențele și sărutul sălciilor, oferă iubitorilor sporturilor nautice o pistă ideală de antrenamente și concursuri. Tineri „căpitani" de skifuri și canoe vîslesc cu nădejde, făurindu-și visurile de glorie.

CURSA OLIMPICĂ TREBUIE SĂ CONTINUE!

Odată cu apropierea marilor întreceri de la Ciudad de Mexico, la noi — ca și în celelalte țări — delegația olimpică a căpătat contururi mult mai precise, aproape definitive, fiind stabilite disciplinele și chiar probele la care sportivii români vor concura, peste numai o lună de zile, în „Țara aztecilor".

Vor fi — sperăm, fără nici o excepție — cei mai buni, cei mai valoroși dintre sutele de sportivi fruntași angajați încă de-acum cîțiva ani, cu trup și suflet, cu egală dorință de muncă și afirmare, în exigenta cursă olimpică care se va încheia în capitala mexicană.

Dar, ceilalți? Se știe, dar este bine să se reamintească faptul că toți aceștia (gimnaști, voleibaliști, jucători de polo, veliști, încă mulți atleți ș.a.) au dorit cu ardoare să se numere în acest început de toamnă printre cei care fac parte din reprezentativa olimpică a țării. Cei mai mulți au conjugat această puternică dorință cu o remarcabilă străduință, cu o pregătire evident mai conștiincioasă. Dar, fie pentru că n-au putut reface decalajul valoric inițial, fie pentru că în acest răstimp adversarii lor au înregistrat progrese mult mai mari, la ora actuală ei nu au șansele unei afirmări olimpice.

Iată, esențial, ceea ce — suprem act de sportivitate — trebuie, înainte de toate, să recunoască fiecare din cei care, deși după eforturi apreciabile, își văd risipite frumoasele vise pe care le așteptau împlinite pe stadioanele mexicane. De multe ori numai așa devii tare, călit, capeți experiență, obții plusul de ambiție sau de încredere care-ți lipseau.

Cursa olimpică — mai ales în zilele noastre, cînd performantele cele mai înalte sînt deseori spulberate, cînd tabelele recordurilor mondiale înregistrează neîntrerupte modificări — este de o dificultate neobișnuită și puțini reușesc s-o încheie chiar numai cu prezența la startul diferitelor probe. Ar fi, totuși, de aceea, mai mult decît regretabil ca sportivii care, în „maratonul" atîtor obstacole, n-au reușit, de data aceasta, să îmbrace tricoul reprezentativei noastre olimpice, să încerce măcar pentru o clipă sentimentul descumpănirii sau — cu totul inadmisibil — al abandonului în greaua, dar atît de frumoasa încercare permanentă de autodepășire, de îmbunătățire a performantelor.

Problema este, desigur, destul de delicată, abordabilă și posibil de rezolvat nu în baza unor cuvinte seci, a unor sarcini sau dispoziții, ci, numai cu o deplină înțelegere a lucrurilor, cu mult tact pedagogic, care să pună în valoare în primul rînd dragostea pentru sport. Să mai spunem, oare, că aceasta este, în primul rînd, datoria antrenorilor?

Așadar, fiind vorba de un criteriu obiectiv, de compararea și evaluarea lucidă a performanțelor și, implicit, a șanselor de a obține la J.O. din Mexic rezultate prestigioase pentru ei și sportul românesc, neincluderea în echipa reprezentativă a țării trebuie privită ca atare și nicidecum ca o „izgonire din rai", ca o trecere definitivă într-un eșalon inferior. Ar fi de dorit ca acest eșec — dacă poate fi numit astfel — să stimuleze cît mai mult ambiția, să descopere și să valorifice energii pînă acum necunoscute, sau nefolosite, să sporească numărul ceasurilor de pregătire.

Calendarul competițional internațional prevede — imediat și în viitorul apropiat — importante concursuri. Nu lipsesc nici campionatele mondiale și europene. Și nici pînă la J.O. de la München nu mai este așa de mult timp. Atîtea și atîtea noi confruntări de amploare, în care reprezentanții noștri au prilejul să se afirme pe plan internațional și să consolideze prestigiul sportiv al patriei.

Un motiv în plus — fără îndoială cu cel mai puternic ecou — pentru ca toți sportivii fruntași, firește inclusiv cei care nu vor lua startul la întrecerile din Mexic, să continue, cu mai multă vigoare și putere de luptă, cursa olimpică și a marilor performanțe.

Dan GARLEȘTEANU

ADEZIUNE DEPLINĂ LA POLITICA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

PENTRU CREȘTEREA UNOR GENERAȚII PUTERNICE, VIGUROASE

Cu inexprimabilă emoție și cu nețărmurită satisfacție am luat cunoștință de documentele de partid și de stat, definind politica justă promovată pe plan intern și internațional de țara noastră.

Popoarele au nevoie de liniște, de libertate, de relații principiale între state, bazate pe respect și ajutor reciproc. Numai astfel își pot asigura progresul și prosperitatea. Și în acest spirit consideră partidul nostru că trebuie acționat.

Ca medic, înțeleg să particip la sprijinirea politicii partidului și statului printr-o muncă fără preget în importanta sferă de activitate în care lucrez, printr-o luptă continuă pentru sănătate, pentru creșterea unor generații puternice, viguroase. Ca antrenor, mă angajez să sprijin în continuare această activitate.

dr. Jean PONOVA
maestru emerit al sportului la volei

PROPRIILE MELE GÎNDURI

Am urmărit cu cea mai vie atenție, ca și întregul nostru popor, documentele adoptate de conducerea partidului și statului, cuvîntările conducătorilor noștri la întîlnirile cu oamenii muncii. Fiecare din ele oglindește propriile mele gînduri. De aceea vreau să-mi exprim și sub această formă totala mea aderiune față de politica internă și externă a partidului și guvernului — expresie a intereselor și simțămintelor tuturor celor ce trăim pe pămîntul României socialiste.

Personal, voi munci și de aici înainte cu hărnicie și abnegație, știind bine că în acest fel voi contribui la transpunerea în viață a politicii interne și externe a statului nostru, a mărețului program stabilit de cel de-al IX-lea Congres al partidului și de Conferința Națională a P.C.R., care a deschis zări luminoase fiecărei familii din patria noastră.

ing. Viorica NICULESCU
maestră emerită a sportului la baschet

ȚELURI VITALE, IDEI NOBILE

Lumea contemporană are în față obiective vitale: asigurarea păcii, în scopul dezvoltării și propășirii națiunilor slab dezvoltate și al progresului continuu al celorlalte, găsirea unor soluții viabile de coexistență pașnică, eliminarea războiului, precum și a exploatării din viața socială.

Pentru aceste nobile idei au luptat și luptă, în numele rațiunii și umanismului, forțele cele mai înaintate din lume. Documentele elaborate de partidul nostru, de Marea Adunare Națională, în care este reafirmată politica internă și externă a României socialiste, cuvîntările rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu sînt profund pătrunse de asemenea idei generoase. Apărarea și promovarea lor este o obligație pentru noi toți. În ce mă privește, sprijin cu toate puterile politica partidului.

prof. Gheorghe BENONE
directorul Liceului nr. 35 cu program de educație fizică